

12

1. My, O - jcze, Cię wie - lbi - my i

dzie - ki Ci wzno - si - my, któ - ry mi -

łu - jesz nas. We wszy - stkich świę - tych

rze - dzie ta chwa - ła brzmieć już bę - dzie

2. Któż serce Twe zrozumie,
kto wzniesć Twą miłość umie,
jeśli nie dzieci Twe?
Nie mogą opowiedzieć,
ni o tym szczęściu wiedzieć
aniołów wielkie mnóstwa te.
3. Aniołów hufy w niebie
bez przerwy sławią Ciebie
i usługują Ci.
Lecz nie są dziećmi Twymi
i nie są kupionymi
za cenę Jezusowej krwi.
4. Tyś ludzi z świata wybrał
za dzieci swe ich przybrał,
choć w grzechach żyli wprzód.
Wyrwałeś ich z ciemności
ku cudnej swej światłości
dla czczenia Syna Twego cnót.
5. Cześć oddajemy Tobie,
że nas Ty wzniesiesz sobie
do wspałości swej.
Jezusa tam ujrzymy
i miłość Twą pojmiemy
w radości wiecznej sławiąc Cię.